

NOVA PRAVA

Uredništvo in uprava v Ljubljani, Gradišče št. 7, levo. — Telefon št. 77. — Naročnina 3 din. na mesec. — Posamezna številka po dogovoru. — Rokopisov ne vračamo. — Poština plačana v gotovini.

Komunist Fabjančič izključen iz komunistične strokovne organizacije, ker se je prodal klerikalcem in izdal delavstvo. Izključil ga je glavni odbor komunistične strokovne organizacije v Beogradu.

Kaj mora vedeti vsak volilec, predno vrže svojo kroglico v škrinjico?

1. Vedeti mora, da je sam svoje sreče kovač.
2. Vedeti mora, da sme dati svoj glas le tisti stranki, ki bo delala za koristi njegovega stanu, ne pa kaki drugi stranki.
3. Vedeti mora, da ne sme dati svojega glasu stranki, ki je kriva, da se Ljubljana ne more dvigniti ne gospodarsko, ne socialno, ne kulturno, ker nima zakonitega ljudskega zastopstva v občinskem svetu. **In ta stranka je JDS, katere minister, dr. Žerjav, je bivšemu županu rekel, da za Ljubljano ne da niti groša!**
4. Vedeti mora, da noben ljubljanski volilec ne sme dati svojega glasu stranki, ki hoče Ljubljano obglaviti kot prestolico Slovenije in jo ponižati na podeželno mesto. In ta stranka je JDS, ki zahteva razdelitev Slovenije, s čimer hočejo preprečiti, da Ljubljana ostane slovensko središče gospodarskega političnega in kulturnega življenja v Jugoslaviji.
5. Vedeti mora, da JDS nima nobenega komunalnega delovnega programa, kar pomeni, da tej stranki ni do tega, da bi delala za blagobit ljubljanskega prebivalstva, ampak le zato, da bi postala ljubljanska občina veliko — korito! To korito pa naj bi polnili ljubljanski davkoplačevalci. **Zato mora vsak volilec prvi škrinjici koritarjev dne 3. decembra pokazati figol!**
6. Vedeti mora, da ne sme glasovati za listo kandidatov, ki jo vlada vsak čas lahko razveljavi, ker nosi tudi imena komunistov, ki glasom postave ne morejo biti voljeni v noben občinski zastop. — Taka je lista „Zveze delovnega ljudstva“.
7. Vedeti mora, da je to lista klerikalne SLS, ki je stranka črne strahovlade, stranka „brez morale in brez načel“, stranka, ki je vsak čas pripravljena „uradniku numerirati kosti“ in streljati na stavkajoče delavce, stranka, ki zanemarija napredek obrtništva, stranka, ki podpira kapitalistično in veleposestniško oderuštvo, stranka, ki je proti koristim delovnega ljudstva.
8. Vedeti mora, da se danes vsi dobri državljani Jugoslavije borujemo proti terorju, proti korupciji, proti sedanemu nesposobnemu režimu, ki je kriv neznosne draginje in bede med delavstvom in uradništvom.
9. Vedeti mora, da vodi ta boj v Ljubljani „Jugoslovanska Zajednica“, ki je za javni blagor in socialno pravičnost, za red in delo v občini in državi, za bratski sporazum in enakopravnost, za belo, napredno Ljubljano, kot kulturno, politično in gospodarsko središče nedeljive Slovenije.
10. Vedeti mora, da je dolžnost vsakega ljubljanskega volilca, da podpira „Jugoslovansko Zajednico“, ki se nesebično in pošteno bori za koristi njegovega stanu.

Zato vrzi vsakdo svojo kroglico v zadnjo (4.) škrinjico, ki pripada „Jugoslovanski zajednici“!

Pismo delavca — komunista.

Dragi Tine! — Moral sem prijeto za pero, da Ti pišem, kako mislim o sedanjem času, predvsem pa, kako mislim o stališču naše stranke z ozirom na ljubljanske občinske volitve. O ljubljanskih volitvah se med nami veliko govori. Skoraj vsak dan se pogovarjamo med seboj. Eni mislijo tako, drugi drugače. Hudo je za nas.

S kakim veseljem smo pristopili pred štirimi leti komunistični stranki! Saj sva bila Ti in jaz med prvimi, ki sva šla čez drn in strn v boj za našo boljše bodočnost. Kazalo je tako lepo in nazadnje, kaj smo dosegli? Toda kljub vsem prevaram, kljub vsem preganjanjem, sem še danes istega duha, kakor tedaj. In z menoj veliko, veliko drugih. Do nekega prepričanja pa sem prišel v tem težkem času. Po dolgem premišljevanju in opazovanju, sem prišel do tega, da je vsega zla, katero je nas zadelo, krivo v prvi vrsti naše vodstvo. Da ti naši voditelji! Če danes primerjam razvoj proletarskega gibanja pri nas in drugod, moram pač priznati, da nismo pri nas ničesar dosegli. In vendar naš proletarijat ni slabši, kakor oni drugih narodov. Opetovano je že pokazal, da se zna in hoče žrtvovati. Pač pa je naše vodstvo povsem drugačno, kakor je drugod.

Prvi so zapustili proletarijat voditelji socialne demokracije. Oba Kristana sta danes izborna preskrbljena, kaj jo briga delavstvo! Pri takih izbornih možeh so se učili tudi naši komunistični voditelji. Polni častihlepja, klepetavi in neresni so se vrgli na delavstvo. Ko so ga zapeljali in je prišlo do resnih konfliktov med proletarijatom in buržuazijo, so jo popihali čez noč preko meje in prepustili delavstvo samo sebi. O, to so junaki naši komunistični gospodje

voditelji! In ko je bilo zopet vse lepo mirno, so priromali s pomočjo iste buržuazijske vlade zopet nazaj. S početka malo potuhnjeni, so se kmalu zopet ogreli. Postali so toliko bolj pametni, da stopajo sedaj previdno za Kristani. Ljubljanske volitve so jim dale prvo priliko, priti s pomočjo delavstva do veljave.

Sedaj nastane vprašanje, ali se bomo pustili od teh ljudi še dalje voditi za nos. Jaz sem tega mnenja, da ne. Razredno zavedni proletarijat ne more in ne sme dalje hoditi za voditelji, ki so ga pustili v najhujših časih na cedilu. Res težki časi so in potrebno bi bilo, da bi nastopili. In ko bi imeli mi druge voditelje, bi jaz bil prvi za to. Toda kaj hočemo s temi ljudmi. Imenuj samo enega, kateremu bi lahko zaupali! Nimaš ga. Brez naše volje, brez naše vednosti so se zvezali s klerikalci. Niti toliko jim nisimo bili vredni, da bi nas vsaj obvestili o tem. Tako pravi proletarski voditelji ne delajo, tako delajo samo ljudje, ki jim je na tem, da si pribore lastnih koristi. In take ljudi naj grem volit? Ne, in stokrat ne!

Trdno sem uverjen, da bodo prišli za nas boljši časi. Prepričan sem, da se bodo našle v kratkem vse proletarske stranke. Samo od sebe do tega seveda ne bo prišlo. Da pa se izpolni naša najbolj vroča želja, ustanovitev enotne delavske fronte, mora biti posvečeno naše delo edino temu smotru. To je naša naloga. Naši voditelji pa se tej želji najbolj upirajo. Oni bi še nadalje radi ribarili v kalnih vodah, kakor ribarijo sedaj v klerikalnih. In zato teh ljudi ne bom volil. Vplivaj, dragi Tine, tudi Ti na svoje prijatelje in sodruga, da ne pozabijo proletarske dolžnosti in se ne bratijo z ljudmi, ki jim je proletarsko gibanje osebno kšeft. S Periči in Lemeži je treba obračunati. — V Ljubljano pridem že v soboto zvečer. Na svidenje — Tvoj Ivan.

Komunistični voditelji za črno Ljubljano.

Na shodu »Jugoslovanske Zajednice« pri »Zlatorogu« se je priglasil k besedi tudi neki komunist, ki je mogel vsled demokratičnosti in svobodomiselnosti zbranih volilcev razlagati svoje naziranje o ljubljanskih volitvah in opravičevati zvezo komunistov s klerikalci. — Moral pa je slišati zelo bridke resnice o politiki svojih voditeljev. Priznati je moral, da so krščanski socialisti organizirani pristaši klerikalne SLS, ki je izrazito kapitalistična in reakcionarna meščanska stranka in da je bila ravno to tista stranka, ki je krvavo potlačila železničarsko stavko leta 1920. Četudi nerad, moral je komunist končno tudi priznati, da po »Zvezi delovnega ljudstva«, ako dne 3. decembra njena lista zmaga, pride zopet na površje klerikalni črni teror, čigar krutost je moralo delavstvo že pred dvema leti na lastni koži občutiti. Ta teror ni nič manj krut in manj nevaren za delovno ljudstvo, kakor je sedanji demokratski teror, proti kateremu se bori tudi Jugoslovanska Zajednica.

Nato je sodrug komunist v začetku vseh navzočih izjavil, da komunistom pri občinskih volitvah ne gre za to, da pridejo komunisti v občinski svet, ampak, da v znak protesta proti demokratskemu terorju hočejo doseči to, da postane Ljubljana črna. Med naprednimi zborovalci je nastal vsled tega vihar ogorčenja, in še tistim par navzočim komunističnim zasleplencem so se takoj odprle oči. To izjavo so odločno obsojali.

Sicer pa delavstvo napredne Ljubljane že ve, da so ga komunistični voditelji prodali klerikalnemu terorju, to je tisti stranki, ki je 24. aprila 1920 na Zaloški cesti na zločinski način prelila nedolžno delavsko kri. Toda komunistični voditelji pijejo na medvedovo

kožo in delajo račune brez krčmarja. Napredno delavstvo se od plačanih voditeljev ne pusti prodajati klerikalcem. Ljudje, katerih rok se drži delavska kri, naprednemu delavstvu ne bodo rezali pravice!

(Ta razredno zavedni komunist je Anton Habe, ki se javno zagovarja v »Slovincu«. Treba je torej danes ločiti med klerikal-komunisti in pravimi komunisti, ki so proti klerikalcem. Op. ur.)

Krščanski socializem v dejanjih.

Klerikalci tudi radi krošnjarijo s krščansko socialno »robo«, če jim pšenica na polju še ni šla v klasje. Primerov za to je nešteto. Danes pokažemo lahko na najnovejši dokument krščansko-socialnega dela za delavske sloje. Katoliška tiskarna je sezidala ob Cesti na gorenjsko železnico hišo, za svoje nastavnice seveda, kar je treba izrecno poudariti.

Nastavljenici Katoliške tiskarne so se hiše krščansko-socialne dobrotelnosti že silno veselili in komaj so čakali, da bo pod streho. To so končno tudi doživeli. Toda kmalu je bilo konec njihovega veselja, ko se zglasijo pri vodstvu Katoliške tiskarne, kjer jim povedo, da stane ena soba s kuhinjo 2400 kron, 2 sobi s kuhinjo pa čez 3000 kron. Toliko pa na mesec, ne na leto, kakor morda misliš ti, dragi bralec!

Ko so nastavljenici ugovarjali, da ne morejo plačati te pretirane najemnine, jim je vodstvo v kršč.-socialnem duhu odgovorilo: »Če nočete, pa pustite, reflektantov imamo dovolj, ki bodo radi plačali.« — Tako stanujejo v hiši Katoliškega tisk. društva »boljši ljudje«, tisti reveži pa, za katere je bila zidana, so ostali na cesti. Zares lep vzgled krščanske socialnosti.

Jugoslovanska zajednica ima zadnjo škrinjico.

O POTEKU SINOČNJEGA MANIFESTACIJSKEGA SHODA »JUGOSLOVANSKE ZAJEDNICE« V UNIONU BOMO POROČALI V SOBOTNI ŠTEVILKI.

Danes 30. t. m. se vrše sledeči shod »Jugoslovanske zajednice«: Za Poljane v gostilni pri Turku, Streliška ulica; za Št. Peter in Udmat v gostilni pri Zupančiču, Ahačljeva cesta; za Št. Jakob v gostilni Česnovar, Dolenjska cesta. Povsod ob osmih zvečer.

IZJAVA.

Med socialističnim delavstvom se agitira za klerikalno listo »Zveze delovnega ljudstva« s trditvijo, da je bila zveza s klerikalci neobhodno potrebna zaradi tega, ker so bili baje narodni socialisti proti ustvaritvi naprednega socialističnega bloka. Da naredimo enkrat za vselej konec tej nepošteni agitaciji, izjavljamo:

1. Predlog, da se ustvari napredni socialistični blok, je sprožila najprej narodno-socialistična stranka.

2. Ta predlog (naprednega socialističnega bloka), pa so odklonili, za stopnik neodvisne delavske strokovne organizacije gospod Fabjančič in zastopnika socialističnih demokratov gospoda dr. Jelenc in dr. Perič in izjavili, da so brezpogojno za zvezo s klerikalci, v katero pa narodni socialisti niso marali iti.

To je resnica in nič drugega.

V Ljubljani, dne 25. novembra 1922.

RUDOLF JUVAN IVAN TAVČAR
podnatečnik NSS. tajnik NSS.

Kako agitirajo mladini? — Z razširjanjem bedastih in naravnost otročjih govoric! Sedaj trosijo okrog vesti, da pride za zmago pri volitvah v pošteve klerikalna ali pa mladinska lista. Ljudje se tem otročarijam smejejo, ker je za vsakogar jasno, da bo zmagala prav gotovo »Jugoslovanska zajednica«, ki ima že po sedanjih sigurnih poročilih nad 4000 glasov. To beganje ljudi od strani mladinske klike bi utegnulo imeti le to posledico, da bi kak omahljivec »Jugoslovanski zajednici« odpadel in bi bila pri tem klerikalna lista za vsak tak glas bogatejša.

Infamija. »Napredna Ljubljana« pisari, da »Nova Pravda« od 1. junija l. l. v Zvezni tiskarni ni plačala računov. To je zlobna laž. »N. L.« obtožujemo javno laž. — Tako se bojujejo podleži. Sram jih bodi!

Smrdokavra je v ponedeljek pokazala Ljubljančanom naše »zlate resnice«, ki jih je ukradla iz »Nove Pravde« ter povajjala po svojem blatnem gnezdu. — Pristna hči svojega nečednega očeta!

Vse pripravljeno. Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, tiskajo te dni v delniški tiskarni na Mikločevi cesti sledeče črnoobrobjeno naznanilo.

Vsem koritarjem, predsednikom, podpredsednikom, tajnikom in blagajnikom dem. klubov naznanjamo tužno vest, da je ekspediral ljublj. prebivalstvo našo dem. stranko, dne 3. decembra 1922 na oni svet. Ni je več. Maše zadušnice se bodo brale, kakor hitro pride Hrvatski blok v Beograd. Kam se bodo stisnili preostanki, se še danes, drugi dan po smrti ne ve. Zaenkrat se preselijo v šahovski klub. Banke so odpovaldele kredite. Novi državniki pa so sklenili, da potrebujejo denar za državo. Tako je smrt uničila vse. Vemo, da je zadela smrt najhujše one, ki so bili že skoraj pri koritu. Toda ni pomoči! Usoda, ta kruta usoda, je pretrgala nit življenja. — Kismet! Šahovska, prej demokratska stranka.

Pripomba za banke. — Hvaležnost je lepa stvar. Na to spominjamo banke ter jih opozarjamo, da sprejemajo dobrohotne prispevke žalujoči preostali.

Tako je! — Državni nameščenci za sedaj in za pozneje ne dobe zaenkrat nič, je rekel »priljubljeni« poslanec profesor Reiser v soboto na kazinskem shodu. (Tako je.) Država nima denarja. Kar ga ima, ga potrebujejo demokrati, da podprejo zaenkrat in za pozneje svojo stranko. (Tako je.) No, in čemu je državni denar pravzaprav tukaj, če ne za podporo demokratske stranke? (Tako je.) In banke, zakaj ne bi »zaradile«?! Ena roka umiva drugo. (Tako je.) Demokrati podpirajo banke, banke pa demokrate. (Tako je.) Sicer pa je demokratska stranka storila za drž. nameščence toliko, kakor nobena druga. Dolfeta Ribnikarja je posadila kar v IV. činovni razred. Katera stranka se more ponašati s tako intenzivnim delom za drž. nameščence?! (Tako je.) Žerjava so napravili

demokrati celo za ministra. Višje ga zaenkrat, za sedaj in za pozneje ni bilo mogoče spraviti. (Tako je.) Tako skrbi demokratska stranka za drž. nameščence! Ali je mogoče bolje skrbeti? (Ne, tako je.) Za vse ni mogoče skrbeti; Dolfe in Grega staneta za enkrat, za sedaj in za pozneje dovolj. (Tako je.) Dobro, vidi se, da drž. nameščenci razumevajo politiko demokratske stranke. (Tako je.) Ustanavljajte pridno demokratske klube in volite pri volitvah vsi demokratsko stranko... To je potrebno. Kajti še nekaj imamo kremenitih pristašev, ki hočejo priti v kratkem h koritu. Trije ali štiri se rinejo že tako, da jih ni mogoče več držati za ušesa. (Tako je.) (Klici: mi smo lačni.) Ali jih čujete separatiste? Vidite, to so protidržavni elementi, mi smo za edinstvo. V naši državi je samo ena narodnost, ena banka in en Žerjav. (Tako je.) (Klici: mi smo lačni.) Ven z njimi, ti podpirajo nasprotnike! Praprotnik, Žerjav in Ribnikar še nikdar niso bili lačni. (Tako je.) Viharno odobravanje.) Vsi k volitvam, oni trije ali štiri, ki se rinejo h koritu ne morejo več čakati. (Tako je. Viharno odobravanje.)

== Pokażite vsem drugim kandidatom pest, v zadnji škrinjici pa odprite roko. ==

Dvoličnost klerikalne politike.

Naši klerikalci vodijo dvolično in neodkritosrčno politiko. Poslanci ene in iste stranke polagajo v parlamentu razne interpelacije, v katerih zahtevajo popolnoma nasprotujoče si stvari. V eni zahtevajo od poljedelskega ministra, naj odpravi carino na uvoz živine, da se tako dvignejo cene govedi in prašičem, s čemer bi se kmetu omogočilo drago prodajati svojo živino. V drugi pa se obračajo na ministra za socialno politiko, v kateri zahtevajo, da se nastavi čim najvišja carina na govedo in prašiče, da se s tem onemogoči vsak izvoz živine iz države in tako doseže, da cene živinom padejo. Kot dokaz tega objavljajo slov. časopisi obe interpelaciji in menijo, da stranka, ki uganja take politične sleparije, mora propasti vsled svoje moralne gnilobe. Drugega SLS res ne zasluži.

Kaj bi demokrati lahko napravili za državne nameščence? Štiri leta so vladali demokrati državo. Štiri leta so farbali ljudi, najbolj pa državne nameščence. Sedaj je tega igranja z ljudstvom konec. 3. decembra 1922 bo zadala Ljubljana demokratski stranki smrtni sunek. Na ta dan izgine demokratska stranka iz političnega življenja. En teden po ljubljanskih volitvah bo pel »requiem« za demokratsko stranko Radić v Beogradu. Pred smrtjo napravi navadno vsakdo testament. Če ni oporoke, nastane vselej kavsanje in ravnanje med žalujočimi ostalimi, kajti vsak bi rad kolikor mogoče veliko sam pograbil. Dobro bi bilo, da bi napravila tudi JDS testament in svetovali bi, da testira zadržam državnih nameščencev tiste milijone iz državnih in bančnih blagajn, ki jih radi nenadne in nepredvidene smrti ni mogla zapraviti. Stari cesarji in kralji so imeli to hvalevredno navado, da so se s tem spoprijaznili pred smrtjo z bogom, iz katerega so se celo življenje delali norca, da so pustili graditi cerkve in klostre. Demokrati so imeli celo svoje grešno življenje javne nameščence za norce in bilo hvalevredno, če bi pred smrtjo pokazali, da jih je vsaj malo sram in da hočejo vsaj malo popraviti storjene krivice, ter tako ublažiti drž. nameščencem trpek spomin po svoji smrti. — Prosimo torej!

Klerikalni zmajček besni, cvili in se peni po predalih svojega krušnega očeta »Slovenca«, ker smi mu pošteno stopili na njegove krempljčke, ki jih steguje po Ljubljani. Na podlagi dejstev in številčk smo ga v vsej njegovi nagoti razgalili pred našo javnostjo, pred zavednimi in svobodomiselnimi delavskimi masami. Prav na tihem, kolikor mogoče neopaženo si je nameraval pridobiti tal med ljubljanskim delavskim volilstvom, ki naj bi mu pomoglo pri zavratnem napadu na slovensko prestolico. V dosego svojega tihotapsko črnega namena je med štirimi očmi sklenil kravo kupčijo z nekaterimi takozvanimi voditelji delovnega ljudstva, katero velika večina našega zavednega proletarijata — bodisi socialno demokratsko, bodisi komunistično orijentiranega, kar najostreje obsoja in noče o nji prav nič slišati. Klerikalni zmajček se je seveda sklenjene kupčije prav iz srca razveselil; saj mu je absolutna nadvlada nad delavskimi svobodomiselnimi sloji po tej kupčiji zasigura-

na. Pri sklepu kupčije je radevolje pristal na to, da se ga imenuje po njegovem pravem imenu, ker dobro ve, da je ime »klerikalce« tako obsovraženo ravno med svobodomiselnim delovnim ljudstvom, da njegova firma naravnost odbija. Zato je stopil pred ljubljansko volilstvo pod krinko »Zveze delovnega ljudstva«, ki pa po svoji vsebini ni nič drugega kot pristna klerikalna zveza. Večina kandidatov na listi klerikalne zveze je namreč strogo klerikalna. Nekolikokrat smo že s številkami dokazali, da ima klerikalna zveza delovnega ljudstva na svoji kandidadni listi na prvih mestih 13 izrazitih klerikalcev, katerim je v slepih in varanje svobodomiselnega delovnega ljudstva, ki dobro pozna nakane naših klerikalcev, pridejanih še trojica komunistov in petorica takozvanih Peričevcev. 8 proti 13 je jasen dokaz, kako bodo morali zastopniki delovnega ljudstva plesati, ako bi zmagala klerikalna zveza. Poleg tega je pa še ugotoviti, da so ravno isti klerikalci, ki si hočejo sedaj z glasovi svobodomiselnega delovnega ljudstva pridobiti politično premoč in nadvladje v naši slovenski prestolici, z lahko vestjo in mirnim srcem streljati na razredno organizirano svobodomiselnost delavstvo na Zaloški cesti, kjer je v cestnem prahu obležalo 13 mrtvih, žrtev klerikalnega nasilja in nasladi po ljudski krvi, nad 60 pa več ali manj težko ranjenih. S temi krvniki delovnega ljudstva je trojica njegovih voditeljev sklenila navadno kravo kupčijo! Razredno zavedni in svobodomiselnih proletarijat bo na dan volitev 2. decembra enoglasno obsodil to kravo kupčijo svojih laživoditeljev, ker sloni na golih častihlepnosti, ter ne bo iz svojih žuljavih rok spustil niti ene kroglice v škrinjico klerikalne zveze. Vsaka kroglica, spuščena iz delavskih rok v drugo škrinjico, klerikalnega nazadnjaštva in nasilja, bi bila udarec v obraz razredno zavednega delovnega ljudstva; z vsako v to škrinjico spuščeno kroglico, ki predstavlja pod imenom delovnega ljudstva edinole pohlep klerikalcev po nadvladi in zaslužnjem razredno zavednega proletarijata, izreče svobodomiselnih delavec smrtno obsodbo samemu sebi!

== Vsi na volišče za „Jugoslovansko zajednico“! Vsakdo si naj prihrani kroglico za zadnjo škrinjico! ==

S kazinskega shoda. Zborovalci burno pozdravijo... živjo Puc! Že ko imenujejo njegovo ime, zaprasketa po dvorani strumino ploskanje, ki se podvoji in potroji, ko stopi poslanec Reiser izmed poslušalcev h govorniški mizi. Ploskanje se izpremeni v gromovito klicanje in viharno pozdravljanje, ki traja precej časa. (Toda pride še bolj.) Ko se poleže hrup, izpregovori poslanec s svojim mirnim, prepričanim in prepričevalnim načinom govorjenja. Napeta pozornost vlada v dvorani. (Da bi še živel ranjki Benedikt, bi se vzgriznil same zavisti v desno peto.) Reiserjev govor je globoko premišljen, vsi smo čutili, da izvira iz globočine neomajnega poštenega prepričanja. (To je dobro.) Niti sledu demagogije ni v njem. (Kaj še!) vse je resnoba, stvarnost, prepričevalnost. Bila je obilo poplačana. (No ja, to je vendar glavno!) Poslanec Reiser je izvajal: Žal mi je... (Živijo, tako je! — Ponovno pozdravljanje.) Rad bi... (Tako je, živijo! — Ogromno prasketanje.) Prijatelji... (Tako je, živijo! — Dvorana se trese.) Vem... (Tako je, živijo! — Ugovori: nič ne ve!) Marsikomu se lahko pripeti... (Tako je! — Klici: že smrdi!) Nisem še omenil... (Tako je, že vemo! — Viharno kihanje.) Všo mi je... (Tako je, živijo! — Smeš.) Ni šlo tako lahko... (Tako je, živijo! — Krohotanje.) Prijatelj Puc... (Tako je! — Ogromno ploskanje, klici: se že cedi.) Učil me je on... (Tako je! — Viharno odobravanje: Živijo Žerjav!) Ni mogoče dalje... (Tako je, konec, živijo konec, živijo Puc.)

Zakaj so JDS shodi slabo obiskani. Kot »odločen« pristaš JDS in njen »najsigurnejši« volilec čutim dolžnost, da povem, zakaj so vsi shodi JDS tako slabo obiskani. Nedavno sem dobil uljudno vabilo na prijateljski sestanek somišljenikov, ki bo v ponedeljek, torek, sredo, četrtek, petek, soboto, nedeljo, 22. t. m. ob 8. dop., pop., zvečer v gostilni pri Mraku na Rimski cesti, pri Rusu pred Igriščem, pri Rutarju na Tržaški cesti. H koncu se je pričakovalo od mene, da se zanesljivo udeležim tega sestanka. I, ljudje božji, kam pa naj grem in kedaj? Če grem k Mraku, ne morem k Rutarju in če sem pri Francu ne morem biti pri Rusu, tako pa ne grem nikamor in ostanem od pondeljka do nedelje od dopol-

dne do zvečera doma. Ja, gospodje, drugače nas vabite, pa ne bodo shodi slabo obiskani. Sicer pa nas je itak tako malo, da je dovolj, če nas enkrat povabite v kak zakotni lokal, ker nas je sram, da bi nas sploh kdo videl. 3. decembra pa vržem sigurno kroglico v »našo«, to je v četrto škrinjico.

Mladinska »manifestacija« na Barju ali polomijada treh mušketirjev. Za preteklo nedeljo so oznanjali po Izanski cesti mali plakati v vseh barvah, da mora vsak zaveden Barjan na shod mladinov, ki se vrši ob treh popoldne pri Mocarju. Obe sobi gostilne sta bili že pred tretjo uro do mala zasedeni in vse je nestrpno pričakovalo, kdaj pridejo nadebudni mladini iz jutrovske dežele. In pričakali so jih. Ob polštirih pridrdra elegantna kočija od mesta sem in se ustavi pred šolo, kjer so menda postregli imenitnim gostom po stari slovanski navadi s kruhom in soljo. Ta slavnostni sprejem je bil kmalu končan. Ni trajalo dolgo in v sobo vstopi močna četa 3 mušketirjev: Dr. Puc, Kramarjev Franc in učitelj Grčar, vođač seboj še trojico zavednih mladincev, ki sigurno še niso odslužili vojakov. To je bilo pa tudi vse, kar so mogli mladini v zadnjih dneh skupaj zgnati. G. Grčar je nato otvoril shod in dal besedo g. poslevoedečemu podpredsedniku dr. Pucu. Kaj je ta človek potem vse načeval, to more verjeti samo ta, kdor je bil nesrečna priča tega »krasnege« govora. Govoril je o vsem drugem, samo o težnjah Barjanov nič. Tolkel je po Jadranski, Kreditni in drugih bankah ter denarnih zavodih in izjavil, da ima vsaka banka po 12 ravnateljev in na stotine uradnikov, ki pa imajo po vrhu še vsak svojo cipco. To je vzbudilo pri poslušalcih, ki so prišli, da čujejo čisto kaj drugega iz ust »najuplívnejšega« mladina — pardon! za Žerjavom — začudenje, pa naravno tudi smeh. Neki slučajno navzoči bančni uradnik je na mestu ostro protestiral proti tako nesramnemu, poštenega človeka nevrednemu blatenju vsega bančnega uradništva. Menda je pa dr. Puc mislil na nekega dobrega svojega prijatelja bankirja, so ga smeje branili navzoči. Ko pa je nato še rekel, da so vsi Zajedničarji bogato plačani od Jadranske banke, je bilo potrpljenje številno navzočih kmetov in obrtnikov-zajedničarjev pri kraju. — Le skrajni treznosti in potrpežljivosti navzočih se ima ta dični doktor zahvaliti, da ni zletel na cesto. Po polurnem trušču in protestiranju se je končno posrečilo Zajedničarjem pomiriti opravičeno razburjenje in dr. Puc je nato pripovedoval o bratovščinah z dr. Tavčarjem, na kar so navzoči zopet protestirali, da se vlačijo plemenita oseba dr. Tavčarja, ki leži Janes težko bolan, v polemiko na tak ogaben način. Dr. Tavčarju so potem zborovalci predili burne in prisrčne ovacije. Ko se je zopet hrup polegel, je pripovedoval žalostne zgodbe, kako se je prepiral z dr. Žerjavom, za kar ga bo g. poslevoedeči predsednik gotovo še poklical na odgovor. Tako žalostno je končal še bolj žalostni dr. Puc. — Pripominjamo samo še, da se je svojim neslanim besedam moral sam smejati, tako »dunovite« so bile. Nato se je oglašil k besedi g. Menard, ki je drastično povedal vzrok, zakaj so treznejši naprednjaki z dr. Ravničarjem zapustili to dično družbo v demokratski stranki in ji za vselej obrnili hrbet. Splošno pritrjevanje. Med vskliki navdušenja za »Jug. zajednico« je hitro predsednik izbral ugodno priliko ter zaključil ta žalostni mladinski shod. Trije mušketirji iz jutrove dežele pa so si potem v kotu prihuljeno pripovedovali, kako bo izgledalo 3. decembra 1922 po izgubljeni ljubljanski bitki. Na Barju ima JDS reci in piši 3 »štince«. — Saj tudi drugače ni mogoče!

Kako, da »Jutro« tega ne ve! »Jutro« je silno radovedno kdo je dal inicijativo za »Jugoslovansko zajednico« ali NSS, ali Ravničarjeva skupina. »Jutro« si beli glavo — in ugiblje ter govoriči o uskokih in neznačajnejših. Čudimo se, da »Jutro« tega ne pove, kako so ležali mladini na trebuhu pred NSS in jo za boga večnega prosili, naj se zveže z njimi. Zakaj »Jutro« tega ne pove svojim ovcam?!

Izčiščena demokracija. Demokracija je sedaj izčiščena, je rekel šahovski mojster Vidmar, in to se bo pokazalo na dan 3. decembra. To smo tudi mi že davno trdili.

Nepotrebne skrbi. Šahovski mojster Vidmar je rekel na kazinskem shodu, da je zanj politično delo težko breme. No, tega bremena in teh skrbi ga bodo že rešili ljubljanski volilci, dne 3. decembra.

Izdaja konzorcij »Nove Pravde«.
Tiska »Zvezna tiskarna« v Ljubljani.
Odgovorni urednik:
Dragotin Kosem, Ljubljana.